

οὐκ ἄνθρωποι ἀλλήλεκτημῶνται. Ἄλλως τε ὁ πατήρ της μοῖ ὤφειλεν ἀντιμισθίαν τινὰ διότι τῷ ἔνοπτον τὰ ξυλά του, τῷ ἦναπτον τὸ πῦρ, τῷ ἔφερον τὸ ὕδωρ καὶ τέλος ἄνευ ἐμοῦ θὰ ἠγγόει καὶ πεδιάδας καὶ δένδρα.

Ἀριέλος. Οὐχὶ μόνον μὲ σκανδαλίζεις ἀλλὰ καὶ μὲ παροργίζεις ὑπερμέτρως, Δὲν δύναμαι δὲ νὰ σὲ ἀποκρούσω διότι ἔργον ἐμὸν δὲν εἶνε τὸ ἀναιερεῖν. Οὐκ ἤττον ὑπηρετῶ τὴν ἰδέαν μετὰ πάσης εὐχαριστήσεως. Μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ πλοίου κατὰ τὴν θελκτικὴν νῆσον, ὁ κύριός μου μ' ὑπεσχέθη τὴν ἐλευθερίαν. «Ἐπάνεθες εἰς τὰ στοιχεῖα, μὲ εἶπε, καὶ ἔσο ἐλεύθερος χαίρων.» Ἐκτοτε ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐπίστευον ὅτι ἤθελε μὲ ἀπελευθερώσει, ἀποκαλῶν με μικρὸν πτηνὸν του, καὶ κομφὸν Ἀριέλον του· ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὴν τὴν ὑπόσχεσίν του τῷ ὑπενθυμίζω. Διότι κἀνεὶ ἐδῶ τότεν ὠραῖα πράγματα!...

Καλιβάρος. Ἄ! Ὅσον ἀπορᾶ παραδείγματος χάριν τοῦτο, οὐδὲως μ' ἐνδιαφέρει.

Ἀριέλος. Ἀληθῶς, πράγματα, πολὺ ἀνώτερα ἐκείνων τὰ ὅποια ἐξετέλει εἰς τὴν νῆσον.

Καλιβάρος. Βεβαίως θὰ ἦτό τι θελξικάρδιον! Αἱ σπασμωδικαὶ κινήσεις, αἱ φρικώδεις ἐξελεύσεις, οἱ ὄφεις, οἱ ἀκανθόχοιροι ἐπὶ τῶν ποδῶν, οἱ πρίωνες, αἱ λύμαι, οἱ ὀβελίσκοι, αἱ διλαβίδες, αἵτινες τανυόμεναι ἐπροξένουον στρεβλώσεις καὶ τέλος πάντων μ. α διηνεκῆς γέεννα. Ἐπομένως δὲν ἐννοεῖς, Ἀριέλε, ὅτι ὢν πειθήνιον ὄργανον προξενεῖς περὶ αἴσχος καὶ μάλιστα ὑπομένων τὴν θέσιν σου ὡς ἐκ πεπρωμένου. Ὁ Πρόσπερος ἐδασίλευσεν ἐφ' ἡμῶν διὰ ψευδῶν εἰκόνων· μᾶς ἀπεπλάνα, καὶ τοι οὐδὲν ἐξευτελιστικώτερον τοῦ πλανᾶσθαι. Οἱ μικροδαίμονες ἐκεῖνοι ῥίπτοντές με ἐντὸς τῶν χαραδρῶν, οἱ μικροπιθήκες, αἵτινες μὲ ἐνάρκονον μορφάζοντες, αἱ λυσσώδεις γαλαῖ δάκνουσαι τὰς κνήμας μου, ἦτό τι φρικώδες καὶ τοι μὴ ἀληθές. Ἄ! ἀχρεῖτε, οὐδέποτε θέλω σοὶ συγχωρήσει τὴν ὕδριν ταύτην. Ὅποτεν ὁ λαὸς ἐννοήσῃ ὅτι αἱ ἀνώτεραι τάξεις ἄγονται ὑπὸ δεισιδαιμονιῶν, θέλεις παρατηρήσει ὅποιον ἐνδιαίτημα θέλει προετοιμάσει εἰς τοὺς ἀρχαίους κυρίους του. Ὁ Ἄδης του οὔτος, οἱ οὐ μᾶς ἐξεφρόδιζον,